

## **U Z N E S E N I E**

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. mája 2011, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **M. D.**, pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. o dovoľaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. mája 2010, sp. zn. 2 To 52/2010, rozhodol

### **t a k t o :**

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovoľanie obvineného M. D. **sa o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e**

Rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 25. marca 2010, sp. zn. 3 T 55/2009, bol obvinený M. D. uznaný za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 1. augusta 2008 okolo 01,20 hod. v S., okres M., na ul. H., potom ako bolo hliadkou OO PZ S. zastavené a kontrolované motorové vozidlo zn. F. M., ev. č. R., ktorého vodičom bol V. U. a spolujazdcom obvinený, pričom osádka vozidla nemala u seba doklady, bola vykonaná previerka za účelom overenia ich totožnosti, pričom pri bezpečnostnej

prehliadke sa u M. D. v ľavej ponožke našla injekčná striekačka s obsahom látky 1,26 g, kde skúmaním v nej bola zistená prítomnosť chemickej účinnej látky metamfetamín báza stanovenej na 70 % hmotnostných, čo v regióne Slovenska predstavuje 22-44 dávok, pričom účinná látka metanfetamín je zaradená v II. skupine psychotropných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/1999 Z. z. a na podlahe pred sedadlom spolujazdca vpredu pri stredovom paneli sa našli dve šišky zabalené v celofáne, pričom skúmaním bolo zistené, že rastlinný materiál o hmotnosti 0,43 g, obsahuje prítomnosť látok kanabiodného typu - tetrahydrokanabionl (THC) s priemernou koncentráciou 14,4 % hmotnostných, ktorá je charakteristickou obsahovou látkou pre rastlinný rod Cannabis - konopa, kde z predloženého množstva je využiteľných 62 mg s obsahom THC, s počtom jednorazových dávok 2 až 4, pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené v I. skupine omamných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a doplna zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/1999 Z. Z.

Okresný súd Martin za to obvinenému M. D. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 7, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. Okresný súd Martin. zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin, sp. zn. 2 T 108/2009, zo dňa 25. augusta 2009, právoplatným 8. októbra 2009, ktorým bol obvinený právoplatne uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 18 mesiacov. Súčasne súd zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Okresný súd Martin obvinenému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Naproti tomu podľa § 285 písm. c/ Tr. por. súd obvineného M. D. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Martin doručenú na Okresný súd Martin dňa 2. apríla 2009, sp. zn. 2Pv/442/2008, v časti skutku v bode 2/ obžaloby. ktorým sa mal dopustiť trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, na tom skutkovom základe, že:

dňa 6. októbra 2005 v M. na ul. Č., v predajni E., uzatvoril prostredníctvom uvedenej predajne so spoločnosťou H., a. s., ul. W., P., zmluvu o poskytnutí úveru č. X., na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 16 050 Sk na nákup práčky zn. W. a vysávača zn. E., pričom sa zaviazal pri uzatvorení zmluvy, že úver splatí v 10 mesačných splátkach po 1 605 Sk na účet uvedenej spoločnosti, pri uzatváraní úveru zaplatil akontáciu vo výške 1 600 Sk, avšak do dňa vyhlásenia rozsudku neuhradil žiadnu splátku a v čase uzatvárania úverovej zmluvy obvinený D. ako žiadateľ o úver vedome uviedol nepravdivé údaje o zamestnávateľovi, čím spoločnosti H., a. s., ul. W., P. spôsobil škodu vo výške 16 050 Sk (523,76 eur), nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obvinený. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť H., a. s., ul. W., P. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený M. D. odvolanie, na podklade ktorého Krajský súd v Žiline sám rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 25. marca 2010, sp. zn. 3 T 55/2009, vo výroku o vine a treste, pričom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného M. D. uznal za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 1. augusta 2008 okolo 01.20 hod. v S., okres M., na ul. H., potom ako bolo hliadkou OO PZ S. zastavené a kontrolované motorové vozidlo zn. F. M., ev. č. R., ktorého vodičom bol V. U. a spolujazdcom obvinený, pričom osádka vozidla nemala u seba doklady, bola vykonaná previerka za účelom overenia ich totožnosti, pričom pri bezpečnostnej prehliadke sa u M. D. v ľavej ponožke našla injekčná striekačka s obsahom látky 1,26 g,

kde skúmaním v nej bola zistená prítomnosť chemickej účinnej látky metamfetamín báza stanovenej na 70 % hmotnostných, čo v regióne Slovenska predstavuje 22-44 dávok, pričom účinná látka metamfetamín je zaradená v II. skupine psychotropných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/1999 Z. z.

Krajský súd v Žiline za to obvinenému M. D. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 7, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený M. D., prostredníctvom Okresného súdu Martin, dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. V odôvodnení svojho dovolania obvinený uviedol ako konkrétne dovolacie dôvody to, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia (dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por.).

Obvinený vo svojom dovolaní konkrétne namietal, že okresný i krajský súd sa pri vyhodnocovaní skutkového stavu veci dostatočne nevysporiadali so všetkými relevantnými okolnosťami, najmä s obranou obvineného v tom smere, že kľúčový dôkaz – bezpečnostný prehliadka obvineného, počas ktorej bola uňho v ponožke nájdená injekčná striekačka s metamfetamínom, bola vykonaná v rozpore so zákonom. Zrejma nezákonnosť bezpečnostnej prehliadky je pritom, podľa názoru obvineného, daná v dvoch rovinách. Po prvé sa nejednalo o bezpečnostnú prehliadku podľa zákona o Policajnom zbore č. 171/1993 Z. z. (ďalej len zákon o PZ) ale o osobnú prehliadku podľa Trestného poriadku. Obvinený sa mal pri vykonávaní prehliadky vyzliecť donaha, pričom na takúto prehliadku je de lege potrebný príkaz predsedu senátu alebo prokurátora, resp. súhlas prokurátora. Po druhé nezákonnosť bezpečnostnej prehliadky má spočívať i v tom, že bola bezdôvodná, nakoľko nesúvisela s policajným zákrokom – predvedením za účelom zistenia totožnosti

a príslušníci PZ sú opravení takúto prehliadku vykonať len v prípade, ak majú podozrenie, že predvádzaná osoba má pri sebe zbraň. Takéto podozrenie policajti nemohli mať zo žiadnej okolnosti a nakoľko mal obvinený len tričko s šortky, policajtom musela stačiť len vizuálna ohliadka na presvedčenie sa, že predvedený nemal u seba zbraň. Ďalej obvinený M. D. uviedol, že z priebehu celej akcie sa zdá pravdepodobné, že dôvodom predvedenia obvineného na políciu nebolo overenie jeho totožnosti, ale hľadanie u neho omamných a psychotropných látok. Obvinený tiež poukázal na výpoveď J. K. - policajta, ktorý bezpečnostnú prehliadku vykonal a ktorý vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že nevie podľa akého predpisu sa bezpečnostná prehliadka vykonáva a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Toš 7/2008, z ktorého rezultuje záver, že vykonávanie preventívnej bezpečnostnej prehliadky nie je zákonná prax.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. mája 2010, sp. zn. 2 To 52/2010, ako aj rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 25. marca 2010, sp. zn. 3 T 55/2009, a aby vec vrátil príslušnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bolo napadnutý právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho, ktorým bolo zrušený rozsudok Okresného súdu Martin a odvolací súd sám vo veci rozhodol a uznal obvineného vinným. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným M. D. nie je dôvodné a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

K namietaným skutkovým zisteniam súdov nižšej inštancie (ustálenie prehliadky obvineného ako bezpečnostnej a nie osobnej) treba uviesť, že z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa, čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por. Avšak, podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatníím tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je preto viazaný zisteným skutkového stavu veci ako ho zistil a ustálil krajský súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd rozhodujúce zistenia, podľa ktorých obvinený M. D. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku

prvostupňového, resp. druhostupňového súdu. Prehliadka, ktorá bola po predvedení obvinenému vykonaná, bola podľa zistení súdov nižšej inštancie prehliadkou bezpečnostnou a nie osobnou prehliadkou a týmito zisteniami je najvyšší súd viazaný.

Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu a na základe toho vyvodzovať nesprávnu kvalifikáciu skutku. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Z uvedeného je teda zrejmé, že obvinenému bola vykonaná bezpečnostná prehliadka. Avšak aj táto je v dovolaní napádaná, nakoľko policajti nemali žiadne podozrenie, že by obvinený mal byť ozbrojený a preto na jej vykonanie neexistoval žiadny dôvod a preto bola, podľa názoru obvineného, nezákonná.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o PZ policajt v službe je povinný v medziach tohto zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania.

Podľa § 9 ods. 3 zákona o PZ služobný zákrok je zákonom ustanovená a v jeho medziach vykonávaná činnosť policajta, pri ktorej sa bezprostredne zasahuje do základných práv a slobôd osoby.

Podľa § 18 ods. 4 zákona o PZ je policajt oprávnený osobu, ktorá nemôže preukázať svoju totožnosť podľa odseku 1 alebo 2 a ani po predchádzajúcom poskytnutí potrebnej súčinnosti nemôže hodnoverne preukázať svoje meno a priezvisko, dátum narodenia a adresu bydliska, takúto osobu predviesť na útvar Policajného zboru za účelom zistenia jej totožnosti.

Podľa § 22 ods. 1 zákona o PZ je policajt oprávnený presvedčiť sa, či osoba, proti ktorej vykonáva služobný zákrok, nemá pri sebe zbraň (§ 14 ods. 5), a ak ju má, odňať ju.

Kritika postupu polície obvineným v tomto prípade bola čiastočne oprávnená a krajský súd vo svojom rozsudku neuznal obvineného za vinného aj z prechovávaní ďalších látok – na podlahe pred sedadlom spolujazdca vpredu pri stredovom paneli sa našli dve šišky zabalené v celofáne, pričom skúmaním bolo zistené, že rastlinný materiál o hmotnosti 0,43 g, obsahuje prítomnosť látok kanabiodného typu - tetrahydrokanabionl (THC) s priemernou koncentráciou 14,4 % hmotnostných, ktorá je charakteristickou obsahovou látkou pre rastlinný rod Cannabis - konopa, kde z predloženého množstva je využiteľných 62 mg s obsahom THC. Krajský súd v Žiline v odsudzujúcom rozsudku upravil žalovaný skutok tak, že vypustil tú časť, v ktorej sa hovorilo o dvoch šiškách zabalených v celofáne. Dôvodom na to bola vykonaná prehliadka motorového vozidla, ktorá bola realizovaná bez akéhokoľvek príkazu súdu, resp. prokurátora a preto ide o dôkaz, získaný v rozpore so zákonom, na ktorý nemožno prihliadať.

Bezpečnostná prehliadka vykonaná obvinenému bola v tomto prípade vykonaná v súlade so zákonom. V uvedenom prípade je zrejmé, že obvinený bol ako spolujazdec v motorovom vozidle, ktoré bolo zastavené a kontrolované hliadkou PZ, pričom posádka vozidla nemala pri sebe doklady, v dôsledku čoho boli vodič aj spolujazdec predvedení na útvar PZ, kde pri bezpečnostnej prehliadke bola u obvineného M. D. nájdená v ľavej ponožke injekčná striekačka s obsahom látky 1,26 g, kde skúmaním v nej bola zistená prítomnosť chemickej účinnej látky metamfetamín báza stanovenej na 70 % hmotnostných. Nemožno sa stotožniť s obranou obvineného v tom zmysle, že policajti smie vykonať bezpečnostnú prehliadku len v prípade, ak má podozrenie, že predvádzaná osoba má pri sebe zbraň. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR môžu štátne orgány konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Policajti postupovali v súlade Ústavou SR i zákonom o PZ, keď pri kontrole totožnosti zistili, že obvinený nemá u seba žiadny doklad a za účelom zistenia jeho totožnosti, tohto predviedli podľa § 18 ods. 4 zákona o PZ na útvar PZ. Predvedenie osoby na útvar PZ, za účelom zistenia jej totožnosti, je podľa § 9 ods. 3 zákona o PZ činnosť, pri ktorej sa bezprostredne zasahuje do základných práv a slobôd osoby a preto je zrejmé, že takéto konanie je služobným zákrokom. Kľúčovým je § 22 ods. 1 zákona o PZ, podľa ktorého je policajti oprávnený presvedčiť sa, či osoba, proti ktorej vykonáva služobný zákrok, nemá pri sebe zbraň. Zákon, na rozdiel od tvrdenia obvineného, neustanovuje žiadny dôvod, ktorý by, u osoby predvedenej na útvar



PZ za účelom zistenia jej totožnosti, podmieňoval vykonanie bezpečnostnej prehliadky. Nemožno teda prisvedčiť argumentácii obvineného, že policajt smie vykonať bezpečnostnú prehliadku predvedenej osoby, len v prípade, ak má podozrenie, že takáto osoba má pri sebe zbraň a ak takéto podozrenie absentuje, tak „policajtovi musí stačiť vizuálna ohliadka, na presvedčenia sa, že obvinený nemá u seba žiadnu zbraň“. Takýto výklad zákona je nesprávny a účelový a polícii by prakticky znemožnil u predvádzaných osôb vykonanie bezpečnostných prehliadok, nakoľko policajt nemôže mať vždy dôvodné podozrenie, či predvádzaná osoba je ozbrojená.

K namietanému vyjadreniu bezpečnostnú previerku vykonávajúceho policajta svedka J. K., ktorý vypovedal, že nevie podľa akého predpisu sa bezpečnostná prehliadka vykonáva možno uviesť, že uvedená neznalosť príslušníka PZ je prekvapujúca a môže predstavovať vážny problém pri výkone policajných činností, avšak na zákonnosť vykonania bezpečnostnej previerky, takáto právna neznalosť nemala žiadny dopad. Bezpečnostná previerka bola vykonaná správne a v súlade so zákonom i napriek nevedomosti policajta podľa akého predpisu postupoval.

Obvinený, na podporu svojich obhajobných tvrdení ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. júna 2009, sp. zn. 3 Toš 7/2008, hoci ho nesprávne identifikoval ako rozsudok. V uvedenom uznesení sa, v skutkovo podobnom prípade, konštatuje, že policajt nesmie vykonávať bezpečnostnú prehliadku z preventívnych dôvodov. Rozhodnutím najvyššieho súdu, sp. zn. 3 Toš 7/2008, došlo k zrušeniu odsudzujúceho rozsudku Špeciálneho súdu, ktorým bol obvinený uznaný vinným z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že po zastavení motorového vozidla, ktorého posádka sa preukázala potrebnými dokladmi, bola posádke vozidla vykonaná bezpečnostná prehliadka a prehliadka vozidla a v ponožke spolujazdca bolo nájdené vrecúško s obsahom neznámej sušenej látky zelenej farby a po oznámení policajta, že spolujazdcovi bude obmedzená osobná sloboda, vodič vozidla policajtovi ponúkol úplatok, aby vec neriešil. Najvyšší súd Slovenskej republiky predmetný rozsudok zrušil, nakoľko najvyšší súd nezistil žiaden dôvod na vykonanie služobného zákroku (zastavenie vozidla obvineného) a na vykonanie bezpečnostnej prehliadky a prehliadky vozidla, pričom prehliadku osoby podľa § 22 ods. 1 zákon a o PZ môže policajt vykonať

len ak vykonáva služobný zákrok. Na základe uvedeného bolo zrejmé, že policajti nepostupovali v súlade so zákonom a nepoživali ochranu postavenia verejného činiteľa a obvinený sa teda nemohol voči nim dopustiť žalovaného trestného činu podplácania.

V trestnej veci M. D. evidentne nie je argumentácia rozhodnutím najvyššieho súdu, sp. zn. 3 Toš 7/2008, na mieste. V rozhodnutí, sp. zn. 3 Toš 7/2008, sa jednalo o prípad, keď policajná hliadka bez konkrétneho podozrenia zo spáchania trestného činu alebo priestupku (ale ani z dôvodu pátrania po osobách, zbraniach, strelive, omamných a psychotropných látkach, jedoch a veciach pochádzajúcich z trestnej činnosti) náhodne zastavila motorové vozidlo a po predložení potrebných dokladov posádkou vozidla, hliadka PZ vykonala v rozpore so zákonom posádke vozidla bezpečnostnú prehliadku ako aj prehliadku vozidla. Je pochopiteľné, že pri nezákonnom postupe policajti nepoživa ochranu postavenia verejného činiteľa a obvinený sa teda voči nemu nemohol dopustiť trestného činu podplácania. Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil odsudzujúce rozhodnutie Špeciálneho súdu, nakoľko toto vychádzalo z protizákonného postupu polície a od tohto úkonu sa odvíjal celý prípad. Najvyšší súd konštatoval, že v demokratickej spoločnosti polícia nemôže svojvoľne zastavovať vozidlá či peších občanov a týmto bez akéhokoľvek dôvodu vykonávať bezpečnostnú prehliadku, nakoľko PZ má zákonom určené kompetencie a v žiadnom prípade nemôže konať svojvoľne. Policajti v žiadnom prípade nemôže vykonať bezpečnostnú prehliadku bez vykonávania služobného zákroku, teda len z dôvodu prevencie a tiež nie za účelom pátrania po iných veciach, napr. omamných a psychotropných látkach.

Naproti tomu v trestnej veci M. D. bol tento v súlade so zákonom o PZ kontrolovaný policajnou hliadkou a vzhľadom na skutočnosť, že nemal žiadny doklad totožnosti bol predvedený na útvar PZ za účelom zistenia totožnosti, pričom pri takomto úkone je policajti podľa § 22 ods. 1 zákona o PZ oprávnený presvedčiť sa, či predvádzaná osoba nemá pri sebe zbraň. Pri tejto prehliadke bola u obvineného M. D. nájdená v ľavej ponožke injekčná striekačka s obsahom látky 1,26 g, kde skúmaním v nej bola zistená prítomnosť chemickej účinnej látky metamfetamín báza stanovenej na 70 % hmotnostných, pričom takýto postup polície bol v súlade so zákonom. Oprávnenie policajta presvedčiť sa či predvádzaná osoba nemá pri sebe zbraň je fakultatívneho charakteru a zákon ponecháva

rozhodnutie o vykonaní, resp. nevykonaní, bezpečnostnej prehliadky plne na úvahe zakročujúceho policajta. V uvedenom prípade sa policajt rozhodol prehliadku vykonať a postupoval teda v súlade so zákonom a v ľavej ponožke nájdená injekčná striekačka s obsahom látky 1,26 g, kde skúmaním v nej bola zistená prítomnosť chemickej účinnej látky metamfetamín báza stanovenej na 70 % hmotnostných, je teda dôkazom získaným zákonným spôsobom, ktorý bol následne použitý v trestnom konaní v súlade so zákonom a rozhodnutie na tomto dôkaze založené nemožno preto považovať za protizákonné.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por. nie sú dané, a preto najvyšší súd dovolanie obvineného M. D. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci.

Uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

**P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.**

**V Bratislave 11. mája 2011**

**JUDr. Pavol T o m a n , v.r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová